

videre, thi ligesaa lidt som der existerer nogen juridisk Forpligtelse til at lade sine Børn døbe, ligesaa lidt existerer der en saadan Forpligtelse til at lade et hjemmedøbt Barn døbe i Kirken. Det Eneste, der kan være Tale om, er, naar Barnet om mange Aar skal confirmeres, hvorledes da den Præst, der skal confirmere det, vil stille sig ligeoverfor denne Daab. Men det vilde dog være altfor mærkværdigt, om Nogen skulde faae ifinde at forlange, at Barnet, der nu var blevet vorrent, enten skulde fremstilles i Kirken eller endog døbes om. Man vil derfor vistnok blive nødt til at erkjende denne Daab af Birkedal for fuldstændig kirkelig og borgerlig gyldig. Med Hensyn til Nadverens Sacramente er Sagen ganske simpel, og der opstaaer ikke der nogen- somhelst Vanskelighed. Dernæst er der en Handling, som har mere med den borgerlige Side at gjøre, nemlig Confirmationen. Efter den gjældende Lovgivning er Confirmationen kun en Betingelse for at kunne gaae til Alters og indgaae Ægteskab; i alle andre Forhold kan den erstattes ved en Attest om Udskrivning af Skolen. Med Hensyn til det første vil der ikke let blive nogen Vanskelighed, thi den, der er confirmeret af Birkedal, vil naturligviis ogsaa gaae til Alters i hans Menighed. Med Hensyn til Vielse er det derimod ganske vist, at det kan skee, naar engang i Tiden en saadan Person kommer og begjærer Vielse, at man da kan lægge ham mange Vanskeligheder og Bryderier iveien, ved at erklære, at der ikke kan staffles en gyldig Confirmationsattest; men en saadan Fremgangsmaade vilde dog være saa urimelig, at man, i alt Fald ved fornødent Andragende hos den høiere Myndighed, nok vilde kunne staffe sig fritagelse i saa Henseende. Der er endelig Handlinger, hvor den borgerlige Side er aldeles overveiende, saaledes Ægteskabs Indgaaelse. Et Ægteskab kan efter vor Kirkeret kun stiftes for en kongelig ansat Embedsmand, og altsaa kan Birkedal ikke indvie noget Ægteskab. Det er ogsaa bekjendt, at han ikke har indlaabt sig derpaa under den svævende Overgangstilstand, hvori han og hans Menighed befindes sig. Sluttelig er der Begravelse. Saavidt jeg veed, er der ved den omhandlede Kirke ikke nogen særegen Kirkegaard. Menighedens Medlemmer maae altsaa

begravnes paa deres Sogns Kirkegaard, og jeg anseer rigtignok vedkommende Sognepræst for juridisk berettiget til, naar han vil sætte sin Frigjennem, at forbyde Birkedal at forrette Jordspaafastelse paa denne Kirkegaard. Resultatet bliver altsaa, at ved de kirkelige Handlinger, hvor den borgerlige Side er mindst fremtrædende, ved Gudstjenesten og Sacramenternes Forvaltning, er Stillingen for Menigheden derovre forsaavidt ganske upaafølgelig, selv under den nuværende Tilstand; ved de kirkelige Handlinger, hvor den borgerlige Side allerede træder mere frem som fideordnet, kan Kirkestyrelsen, hvis den vil, gjøre Vedkommende mange Vanskeligheder og Bryderier, og endelig ved de kirkelige Handlinger, hvor den borgerlige Side er aldeles overveiende, er den vedkommende Præst nødt til ganske at holde sig tilbage, saalænge den nuværende Tilstand bestaaer. Jeg haaber nu, at denne Menighed, der har viist, hvor inderlig gjerne den vil vedblive at høre til Folketirken, vil holde ud, at den ikke vil foretage nogen Udskielse, og at den heller ikke vil gaae hen og paa nogen anden Maade tilveiebringe et Brud med Folketirken, navnlig ikke ved at forrette Vielse, Ordination eller noget Saadant. Men saa troer jeg ogsaa at turde forudsige, at, selv om det ikke lykkes iaar at føre dette Lovforslag igjennem, vil det ganske sikkert lykkes et andet Aar, og da vil denne Menigheds Stilling blive, som den ønsker det, regelret og lovordnet. Jeg skal ganske henstille, om den ærede Minister maatte finde Anledning til at udtale sig om, hvorvidt han finder denne min Opfattelse af den saameget omtalte Menigheds Retsstilling rigtig eller ikke, men jeg troer dog, at jeg tør tillade mig den Bemærkning, at saavel de Forhandlinger, der fandt Sted iforgaars med Hensyn til Skoleloven, som de Forhandlinger, der ere førte igaar og idag med Hensyn til denne Kirkelov, hos mig og vistnok hos flere af Thingets Medlemmer have fremkaldt det Indtryk, at gjentagne Udtalelser af den ærede Minister ikke i nogen sær Grad tjene til at laste Bys over hans Forhold til eller Opfattelse af en foreliggende Sag.

Thurab: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, jeg har at gjøre; jeg skal der-